

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1980 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 665

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 1561 (1)

Περὶ κηρύξεως ὡς ἀναδασωτέας δημόσιας δασικῆς ἐκτάσεως στὴ θέση Ζαρναούρα τῆς Κοινότητας Σουλημναρίου, τοῦ Ν. Μεσσηνίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Σύμφωνα μέ:

1. Τὶς διατάξεις:

α) Τοῦ ἄρθρου 117 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος.

β) Τῶν ἄρθρων 38 παρ. 1 καὶ 41 παρ. 1 καὶ 3 τοῦ Νόμου 998/79 «περὶ προστασίας Δασῶν».

γ) Τοῦ Νόμου 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 532/1970 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» καὶ τοῦ 709/1970 Β. Δ/τος, ποὺ ἐκδόθηκε σὲ ἐκτέλεση αὐτοῦ.

2. Τὶς ἑξῆς διαταγὲς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας:

α) 88854/7483/ἐγκ. 104/1.10.1975.
β) 114812/2946/ἐγκ. 154/24.2.1975.
γ) 10582/539/13.2.1976.
δ) 215696/1451/9.5.1977.
ε) 204809/24.2.1979, καὶ
στ) 160417/1180/8.7.1980.

3. Τὴν πρόταση ποὺ ὑποβλήθηκε μὲ τὴν 4591/11.9.80 ἀναφορὰ τοῦ ἁρμόδιου Δασαρχείου Καλαμάτας, σχετικὰ μὲ τὴν κήρυξη ὡς ἀναδασωτέας τῆς κατωτέρω δασικῆς ἐκτάσεως, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἔκταση χρειάζεται προστασία γιὰ τὴν ἐπαναδημιουργία τῆς δασικῆς βλαστήσεως ποὺ καταστράφηκε ὁλοσχερῶς ἀπὸ πυρκαγιὰ στὶς 31.7.80 καὶ 4.8.80, ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε ὡς ἀναδασωτέα, μὲ σκοπὸ τὴν προστασία γιὰ τὴν ἐπαναδημιουργία τῆς δασικῆς βλαστήσεως ποὺ κάηκε, δημόσια δασικὴ ἔκταση 300 στρέμματα.

Ἡ ἔκταση αὐτή, ποὺ βρίσκεται στὴ θέση Ζαρναούρα τῆς περιφέρειας τῆς Κοινότητας Σουλημναρίου, Νομοῦ Μεσσηνίας, καλυπτόταν ἀπὸ δασικὴ βλάστηση πρίνου, σχίνου, κουμαριᾶς, ἐρείκης καὶ καταστράφηκε ὁλοσχερῶς στὶς 31.7.80 καὶ 4.8.80 καὶ ἡ ὁποία προβλέπεται νὰ ἀποκατασταθεῖ διὰ φυσικῆς ἀναγεννήσεως.

Σχετικὸ τὸ σχεδιάγραμμα μὲ κλίμακα 1:5000, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς καὶ στὸ ὁποῖο ἡ ἔκταση φαίνεται μὲ τὰ στοιχεῖα Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ καὶ μὲ ὅρια:

Ἀνατολικά: Μὲ δημόσια δασικὴ ἔκταση καὶ ἐγκαταλειμένους ἀγρούς.

Δυτικά: Μὲ δημόσια δασικὴ ἔκταση.

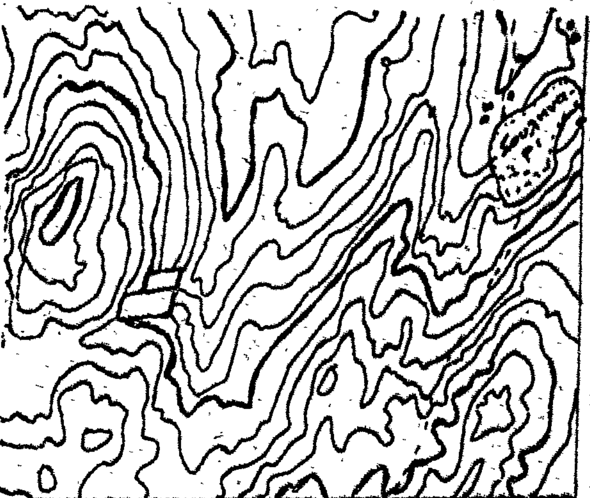
Βόρεια: Ὁμοίως.

Νότια: Ὁμοίως.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Καλαμάτα 21 Ὀκτωβρίου 1980

Ὁ Νομάρχης
ΚΥΡ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΟΣ

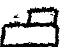

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΧΑΡΤΟΥ

ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΥΛΟΥ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:20.000

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

 ΚΛΕΙΣΑ ΕΚΤΑΣΗ

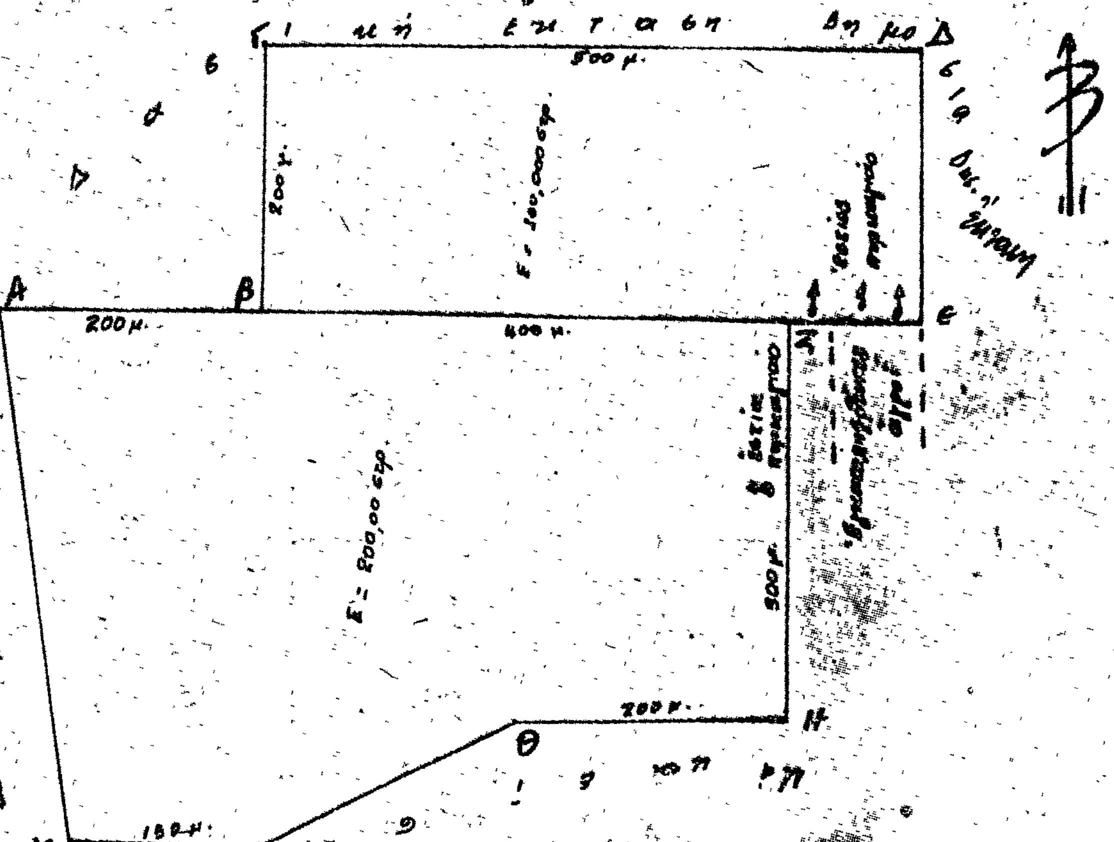
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Αναδασωτέας εκτάσεως θέσεως «Ζαρνοτσέρα» περιοχής

Κοινότητος Γουληναρίου

Ἐμβαδόν 300,000 στρεμ.

Κλίμαξ 1:5000

ΕΘΕΩΡΗΘΗ
Καλαμάτα 21/10/1980
Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ
Στεφανάκος

ΕΘΕΩΡΗΘΗ
Καλαμάτα 16/10/1980
Ο Δ/ΝΤΗΣ ΔΑΣΩΝ
Μάρκος Κ. Βρεντάκης
Δασολόγος και 4ο βαθμό

Καλαμάτα 11-9-1980
Ὁ Δασάρχης

'Αριθ. 111 (2)

Περὶ ἐπικυρώσεως ἐκθέσεως Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ὁρίων αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας στὴν περιοχὴ «Ζάγκα» τῆς κοινότητος Κορώνης Ν. Μεσ/νίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/55 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», καθὼς αὐτὲς τροποποιήθηκαν καὶ συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα.

2. Τὶς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2344/40 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας».

3. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Π.Δ/τος 636/77 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ».

4. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 719/77 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

5. Τὸ ἀπὸ 8.10.79 τοπογραφικὸ διάγραμμα τοῦ συντάξαντος αὐτὸ Μηχ/κοῦ Δημ. Λάμπρου κανονικὰ θεωρημένο τὴν 9.4.1980 ἀπὸ τὸ Δ/ντὴ Δ/νσεως Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Ν. Μεσσηνίας Γεωρ. Διονυσόπουλου.

6. Τὴν ἀπὸ 23.8.80 ἔκθεση καθορισμοῦ τῆς ὁριογραμμῆς τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς παραλίας στὴν ἀνωτέρω περιοχή.

7. Τὸ ἀριθ. Φ.187.2/632/80/1.10.80 ἔγγραφο τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, ἀποφασίζουμε:

Ἐπικυρώνουμε καὶ τὴν ἀπὸ 23.8.80 ἔκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς παραλίας καθὼς καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴ τοπογραφικὸ διάγραμμα στὴ θέση «Ζάγκα» τῆς κοινότητος Κορώνης Μεσ/νίας.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευτεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Καλαμάτα τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1980

Ὁ Νομάρχης κ.ἀ.α.
Ὁ Δ/ντής
ΑΠΟΣΤ. ΣΤΕΝΟΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

ἄρθρ. 74 Π.Δ. 636/77

Διὰ τὸν καθορισμὸν τὸ πρῶτον τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς τὴν θέσιν «ΖΑΓΚΑ» τῆς κοινότητος Κορώνης Ν. Μεσσηνίας.

Ἐν Καλαμάτα τὴν 23ην Αὐγούστου 1980 οἱ ὑπογεγραμμένοι:

1. Παναγιώτης Κυραγιάννης ἀναπ/τὴς Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Καλαμάτας ὡς Πρόεδρος.

2. Γεώργιος Μακρῆς ἀναπ/τὴς Δ/ντοῦ Τ.Υ.Ν. Μεσσηνίας ὡς μέλος.

3. Ἰωάννης Πολύμερος Λιμενάρχης Καλαμάτας ὡς μέλος ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 74 τοῦ Π.Δ. 636/77 μετέβημεν ἐπὶ τόπου εἰς τὴν προαναφερομένην περιοχὴν τὴν 23.8.80.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὸ ἀπὸ τὸν Δημήτριον Λάμπρου Τοπογράφον Μηχανικὸν συνταχθὲν τὴν 8.10.1979 ἐλεγχθὲν καὶ θεωρηθὲν ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τὴν Δ/νσιν Τ.Υ.Ν. Μεσσηνίας εἰς τὰς 9.4.80 τοπογραφικὸν καὶ ὑψομετρικὸν διάγραμμα σὲ μία (1) πινακίδα εἰς κλίμ. 1:500.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2344/40 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη.

3. Τὴν ἐκ τῆς ἐπιτοπίου μεταβάσεως σχηματισθεῖσα ἀντίληψιν περὶ τοῦ πλάτους τῆς βρεχομένης ζώνης τῆς ξηρᾶς καὶ λοιπῶν συναφῶν στοιχείων ἤτοι:

α) Τὴν μορφολογίαν τῆς περιοχῆς ἡ ὁποία εἶναι πεδινή.

β) Δὲν ὑπάρχουν ἐνδείξεις μεταβολῆς τῆς καταστάσεως τῆς ἀκτῆς ἀπὸ διαβρώσεις, προσχώσεις ἢ ἐκτελεσθέντα ἔργα.

γ) Οἱ νότιοι ἄνεμοι δημιουργοῦν μεγάλο κυματισμὸ λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀναπτύγματος κύματος ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὶς Ἀφρικανικὲς ἀκτές.

4. Τὸ Α.Φ. 187.2/450/80/17.7.80 ἔγγραφον τοῦ ΓΕΝ, ἀποφασίζει:

1. Καθορίζει ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω τοπογραφικοῦ διαγράμματος τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ δι' ἐρυθρᾶς συνεχοῦς πολυγωνικῆς γραμμῆς 1, 2, 3, ... 8, 9 τῆς ὁποίας αἱ κορυφαὶ ἐξασφαλίζονται ὡς σημειοῦται εἰς τὸ διάγραμμα δι' ἀποστάσεων ἀπὸ σταθερὰ σημεῖα.

2. Ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ὑφίσταται παλαιὸς αἰγιαλός.

3. Ἐντὸς τῆς ζώνης παραλίας δὲν ὑπάρχουν κτίσματα (οἰκοδομὲς) ἢ τμήματα αὐτῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
(ὑπογραφαὶ)

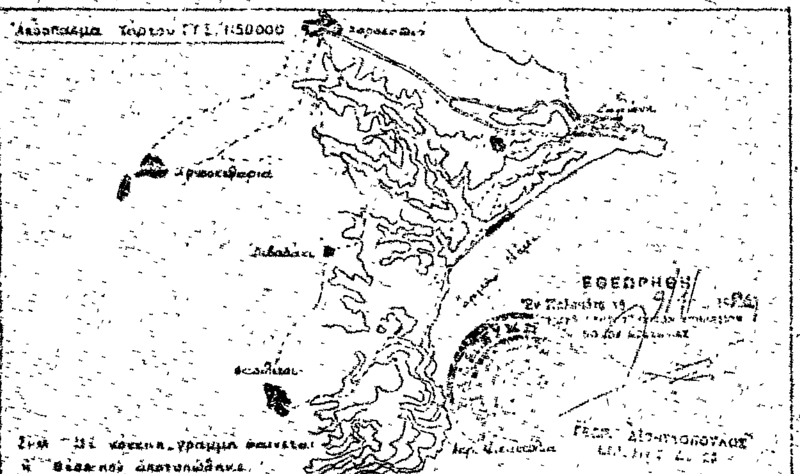
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Παραλιακής εκτάσεως στη θέση Ζάγκα, της κοινότητας Κορώνης/για τον καθορισμό του αιγιαλού και παραλίας.

Κλίμακα 1:500

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΩΝ ΟΡΟΣΗΜΩΝ

α/α	x	ψ	α/α	x	ψ
1	- 2360.60	3739.60	8	- 2108.80	3922.20
2	- 2331.20	3761.90	9	- 2070.00	3947.10
3	- 2290.10	3792.25	10	- 2027.50	3976.25
4	- 2251.00	3825.20	11	- 1983.20	4004.30
5	- 2226.20	3846.00	12	- 1939.80	4032.50
6	- 2202.00	3852.80	13	- 1902.70	4055.25
7	- 2154.60	3892.50	14	- 1871.50	4077.20

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

1. Η αποτύπωση έγινε ταχυμετρικά το μήνα Ιανουάριο 1979
2. Στην αφετηρία υψομέτρων πάραμε τη μέση στάθμη της θάλασσας ε 000

ΑΘΗΝΑ 8/1/1979

Ο Συντάξας

● Κασελάκια με beton

ΑΜΜΟΥΔΙΑ

ΧΤΙΣΜΑΤΑ

ΟΡΘΗ ΓΩΝΙΑ

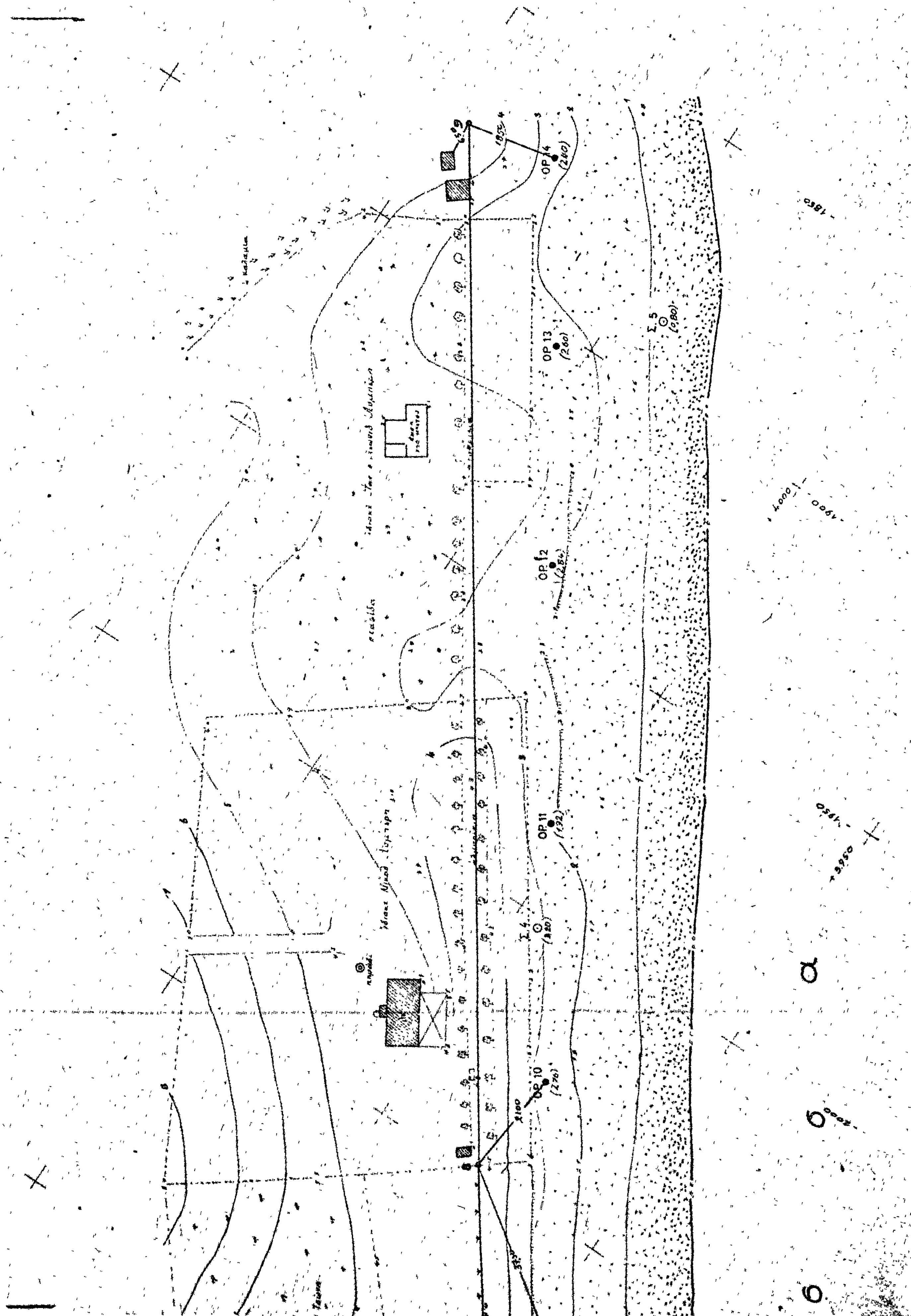

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

1. ——— Οριογραμμή αιγιαλού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΟΡ 14
(240)
ΟΡ 13
(260)
Σ 5
(080)
ΟΡ 12
ΟΡ 11
(132)
Σ 4
(320)
ΟΡ 10
(276)
α
σ
σ

Ἀριθ. 5156 (3)

Περὶ καθορισμοῦ χειμερίου κύματος εἰς θέσιν «ΠΟΣΕΙΔΙΟ» Κασσάνδρας πρὸ ἰδιοκτησίας Προκόπη Φέσσα, Ν. Χαλκιδικῆς.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

2) Τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας».

3) Τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 263/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Δημοσίων Κτημάτων».

4) Τὴν ἀπὸ 28.11.1977 ἔκθεσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 Α.Ν. 263/1968 προβλεπομένης ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ὁρίων αἰγιαλοῦ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς.

5) Τὸ ἀπὸ 4.8.1976 τοπογραφικὸν καὶ ὑψομετρικὸν διάγραμμα τῆς ὡς ἄνω περιοχῆς νομίμως τεθεωρημένον ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Χαλκιδικῆς ἀπὸ 28.11.1977.

6) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ. 187.2/26/13.1.1978 σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἐπικυροῦμεν τὴν ἀπὸ 28.11.1977 ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ τῶν ὁρίων αἰγιαλοῦ, ὡς καὶ τὸ συνοδεῦον τὴν ἔκθεσιν ταύτην τοπογραφικὸν καὶ ὑψομετρικὸν διάγραμμα εἰς θέσιν «ΠΟΣΕΙΔΙΟ» Κασσάνδρας πρὸ ἰδιοκτησίας Προκόπη Φέσσα καὶ ἀνατίθεμεν τὰς περαιτέρω ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον Πολυγύρου.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1980

Ὁ Νομαρχῶν Δ/ντής
Γ. ΖΑΧΙΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ Αἰγιαλοῦ.

Ν. Μουδανιὰ σήμερον τὴν 28.11.1977 ἡμέραν Δευτέραν ἡ Ἐπιτροπὴ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας ἀποτελουμένη, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 263/1968, ἐκ τῶν α) Κωτούδη Βασιλείου, ἀναπληρωτοῦ Οἰκον. Ἐφόρου Ν. Μουδανιᾶς, β) Τσουτσάνη Ἄρη πλωτάρχου Λ.Σ. ἀναπληρωτοῦ Λιμενάρχου Θεσσαλονίκης, γ) Χασάπη Θωμᾶ Νομομηχανικοῦ Δ.Ε. ἐπὶ 3ῳ βαθμῷ Νομ. Χαλκιδικῆς καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψει: 1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Τ. 95143/9.9.76 διαταγὴν τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς περὶ καθορισμοῦ τοῦ χειμερίου κύματος εἰς θέσιν Ποσείδι, 2) τὸ ἀπὸ 4.8.1976 τοπογραφικὸν καὶ ὑψομετρικὸν διάγραμμα τοῦ Μηχανικοῦ Σάββα Ἠλ. Φέσσα ὑπὸ κλίμακα 1:500 θεωρηθὲν τὴν 28.11.77 ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Χασάπη Νομομηχανικοῦ ἐπὶ 3ῳ βαθμῷ, 3) τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1540/1938 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 2344/1940 καὶ τοῦ Α.Ν. 263/1968, καθ' ἃς ὁ καθορισμὸς τῆς ὁριογραμμῆς τοῦ αἰγιαλοῦ γίνεται ἐπὶ τοπογραφικοῦ καὶ ὑψομετρικοῦ διαγράμματος χαρασσομένης ἐπ' αὐτοῦ ἐρυθρᾶς γραμμῆς διὰ τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ, κιτρίνης γραμμῆς διὰ τὴν ὁριογραμμὴν τῆς παραλίας καὶ κυανῆς γραμμῆς διὰ τὸν παλαιὸν αἰγιαλὸν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἕνεκα προσχώσεως ἢ ἄλλης αἰτίας εἶναι ἐμφανὲς ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐνεργεῖται ὁ καθορισμός, ὁ αἰγιαλὸς εἶναι διάφορος τοῦ εἰς τὸ παρελθὸν τοιούτου κλπ. ὅτε δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ παλαιὰ θέσις τοῦ αἰγιαλοῦ, ἡ ὑφισταμένη μέχρι τοῦ ἔτους 1884, ἐὰν ὑφίστανται κατοχαὶ ἰδιωτῶν ἢ καὶ πρότερον ἂν δὲν ὑφίστανται τοιαῦται. Ἐπίσης τὰς ὑπ' ἀριθ. 64/1959 καὶ 630/1964 γνωμοδοτήσεις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, 4) τὰς ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης τὴν 12.11.1976 αὐτοψίας προκύψαντα στοιχεῖα, 5) τὸ ὑπ' ἀριθ. Φ.187.2/506/77/Ἀριθ. Σ.2114/5 Νοεμβρίου 1977 γνωμοδοτικὸν ἔγγραφον Γ.Ε.Ν., ἀποφασίζει:

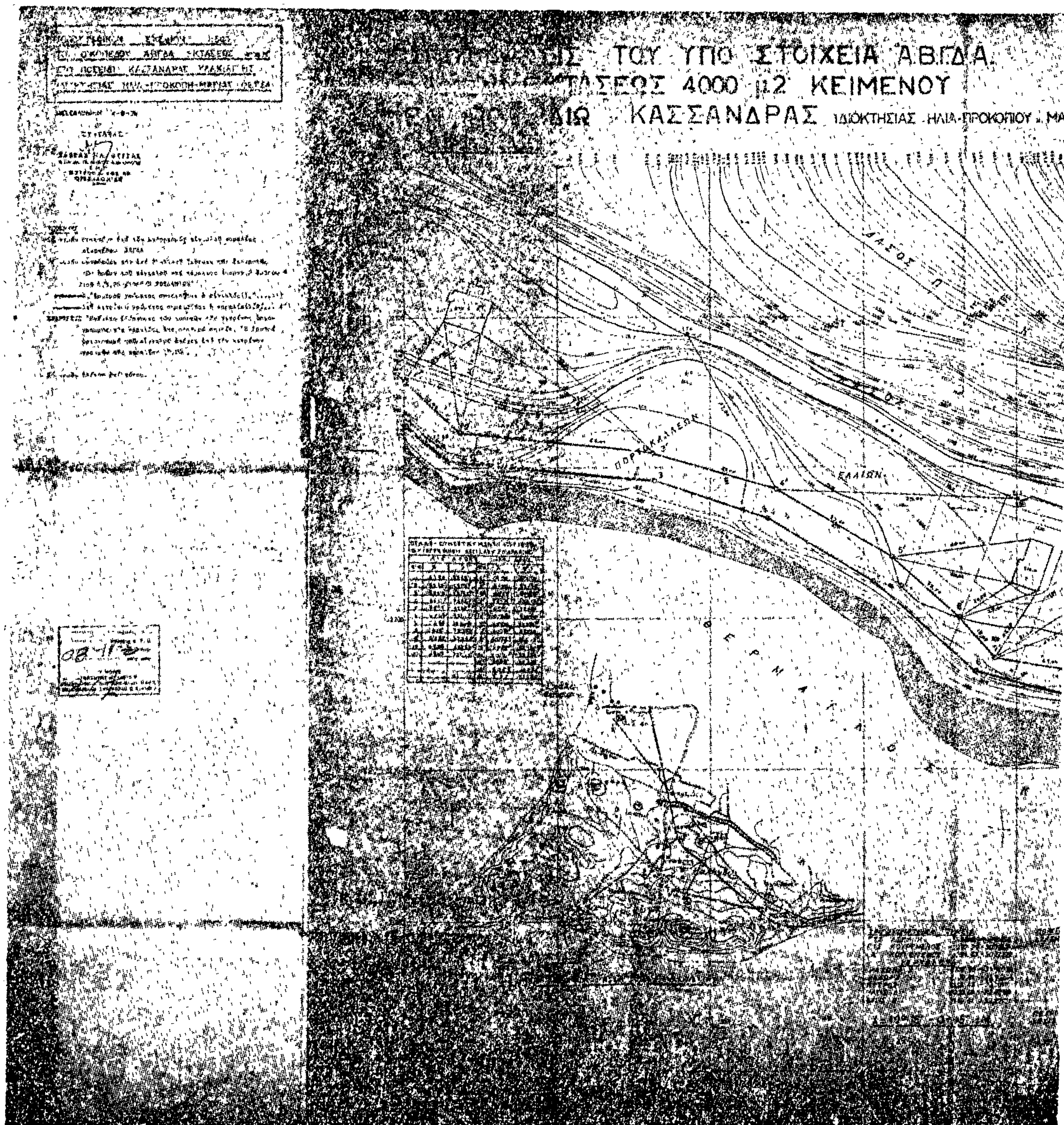
Καθορίζει ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω διαγράμματος:

α) Διὰ συνεχοῦς ἐρυθρᾶς γραμμῆς τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ.

β) Διὰ συνεχοῦς κιτρίνης γραμμῆς τὴν ὁριογραμμὴν τῆς παραλίας.

Ὁ καθορισμὸς ἐκτελεῖται διὰ πρώτην φοράν.

Ὁ Πρόεδρος	Τὰ Μέλη
ΒΑΣΙΛ. ΚΩΤΟΥΔΗΣ	ΑΡΗΣ ΤΣΟΥΤΣΑΝΗΣ
	ΘΩΜΑΣ ΧΑΣΑΠΗΣ

ΤΟΥ ΥΠΟ ΣΤΟΙΧΕΙΑ Α.Β.Γ.Δ.Α.
ΤΑΣΕΩΣ 4000 μ2 ΚΕΙΜΕΝΟΥ
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΗΛΙΑ-ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ . ΜΑ
ΕΛΑΙΩΝ

ΕΛΑΙΩΝ
ΕΛΑΙΩΝ
ΕΛΑΙΩΝ
ΕΛΑΙΩΝ

Ἀριθ. 2134 (4)

Περὶ καθορισμοῦ χειμερίου κύματος εἰς θέσιν «Καλούτσικο» Ν. Σκιώνης Κασσάνδρας πρὸ ἰδιοκτησίας Ἀφῶν Παντελιάδη, Ν. Χαλκιδικῆς.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

2) Τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας».

3) Τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 263/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Δημοσίων Κτημάτων».

4) Τὴν ἀπὸ 12.3.1979 ἔκθεσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 Α.Ν. 263/1968 προβλεπομένης ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ὁρίων αἰγιαλοῦ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς.

5) Τὸ ἀπὸ Ἀπριλίου 1978 τοπογραφικὸν καὶ ὑψομετρικὸν διάγραμμα τῆς ὡς ἄνω περιοχῆς νομίμως τεθεωρημένον ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Χαλκιδικῆς ἀπὸ 17.5. 1978.

6) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ.187.2/269/79/12.4.79 σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἐπικυροῦμεν τὴν ἀπὸ 12.3.1979 ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ τῶν ὁρίων αἰγιαλοῦ, ὡς καὶ τὸ συνοδεῦον τὴν ἔκθεσιν ταύτην τοπογραφικὸν καὶ ὑψομετρικὸν διάγραμμα εἰς θέσιν «Καλούτσικο» Ν. Σκιώνης πρὸ ἰδιοκτησίας Ἀφῶν Παντελιάδη καὶ ἀνατίθεμεν τὰς περαιτέρω ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον Πολυγύρου.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 27 Ἀπριλίου 1979

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Νομάρχου
Γ. ΖΑΧΙΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ Αἰγιαλοῦ.

Ἐν Ν. Μουδανίοις σήμερον τὴν 12ην Μαρτίου 1979 Ἡ Ἐπιτροπὴ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας ἀποτελουμένη, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 263/1968, ἐκ τῶν: α) Καπούλα Κων/νου, ἀναπληρωτοῦ Οἰκον. Ἐφόρου Ν. Μουδανιῶν, β) Γρηγοράκου Γεωργίου, ἀναπληρωτοῦ Λιμενάρχου Θεσσαλονίκης, γ) Παπαδημητρίου Χρήστου, ἀναπληρωτοῦ Δ/ντοῦ Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Χαλκιδικῆς, κατὰ τὴν 12.3.79 καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψει: 1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Τ.95340/17.5.78 διαταγὴν τῆς Νομαρχίας περὶ καθορισμοῦ τοῦ χειμερινοῦ κύματος εἰς θέσιν Καλούτσικο Ν. Σκιώνης. 2) Τὸ ἀπὸ Ἀπριλίου 1978 τοπογραφικὸν καὶ ὑψομετρικὸν διάγραμμα τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ Στυλ. Ἀρσένη ὑπὸ κλίμακα 1:500, θεωρηθὲν τὴν 17.5. 1978 ὑπὸ τοῦ Χασάπη Θωμᾶ, Νομομηχανικοῦ Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Χαλκιδικῆς. 3) Τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1540/1938. ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 2344/1940 καὶ τοῦ Α.Ν. 263/1968, καθ' ἃς ὁ καθορισμὸς τῆς ὁριογραμμῆς τοῦ αἰγιαλοῦ γίνεται ἐπὶ τοπογραφικοῦ καὶ ὑψομετρικοῦ διαγράμματος χαρασσομένης ἐπ' αὐτοῦ ἐρυθρᾶς γραμμῆς διὰ τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ, κιτρίνης γραμμῆς διὰ τὴν ὁριογραμμὴν τῆς παραλίας καὶ κυανῆς γραμμῆς διὰ τὸν παλαιὸν αἰγιαλὸν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἕνεκα προσχώσεως ἢ ἄλλης αἰτίας εἶναι ἐμφανὲς ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐνεργεῖται ὁ καθορισμός, ὁ αἰγιαλὸς εἶναι διάφορος τοῦ εἰς τὸ παρελθὸν τοιούτου κλπ., ὅτε δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ παλαιὰ θέσις τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ ὑφισταμένη μέχρι τοῦ ἔτους 1884, ἐὰν ὑφίστανται κατοχαὶ ἰδιωτῶν ἢ καὶ πρότερον ἂν δὲν ὑφίστανται τοιαῦται. Ἐπίσης τὰς ὑπ' ἀριθ. 64/1959 καὶ 630/1964, 1052/22.10.1970, γνωμοδοτήσεις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. 4) Τὰ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης τὴν 12.3.79 αὐτοψίας προκύψαντα στοιχεῖα. 5) Ὅτι εἰς τὴν εἰκονιζομένην εἰς τὸ ἄνω διάγραμμα περιοχὴν τὸ πρῶτον διενεργεῖται ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνεγέρσεως οἰκοδομῆς εἰς τὰς ἰδιοκτησίας τῶν Ἀφῶν Παντελιάδη. 6) Τὸ 187.2/37/79/17.1. 1979 ἔγγραφον τοῦ Γ.Ε.Ν., ἀποφασίζει:

Καθορίζει ἐκ τοῦ τοπογραφικοῦ καὶ ὑψομετρικοῦ διαγράμματος τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ Στυλ. Ἀρσένη, θεωρηθέντος τὴν 17.5.78 ὑπὸ τοῦ Δ/ντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Χαλκιδικῆς:

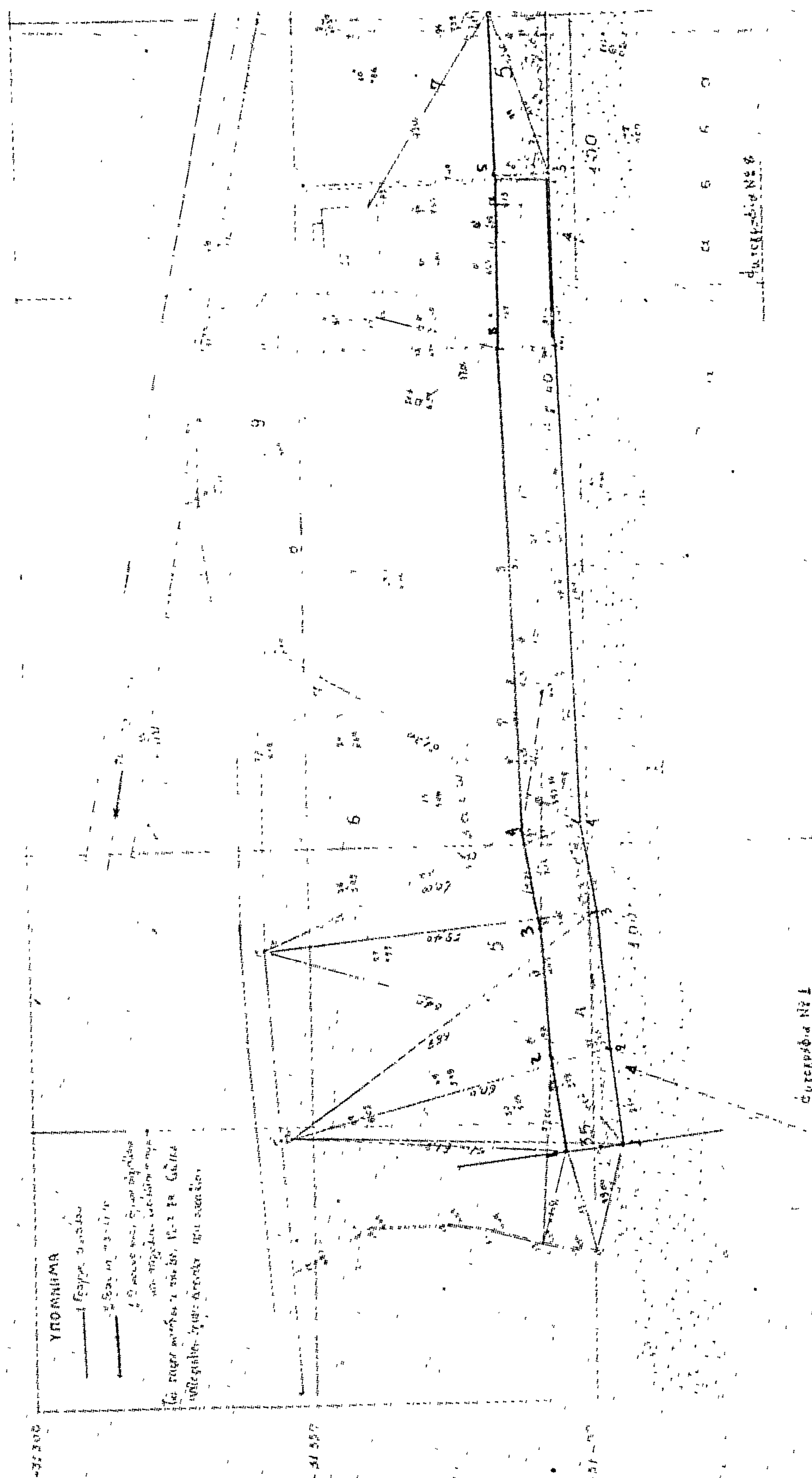
α) Διὰ συνεχοῦς ἐρυθρᾶς γραμμῆς καὶ ὑπὸ στοιχεῖα 1,2,3, 4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16 καὶ 17 τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ αἰγιαλοῦ.

β) Διὰ συνεχοῦς κιτρίνης γραμμῆς καὶ ὑπὸ στοιχεῖα 1,2,3, 4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16 καὶ 17 τὴν ὁριογραμμὴν τῆς παραλίας.

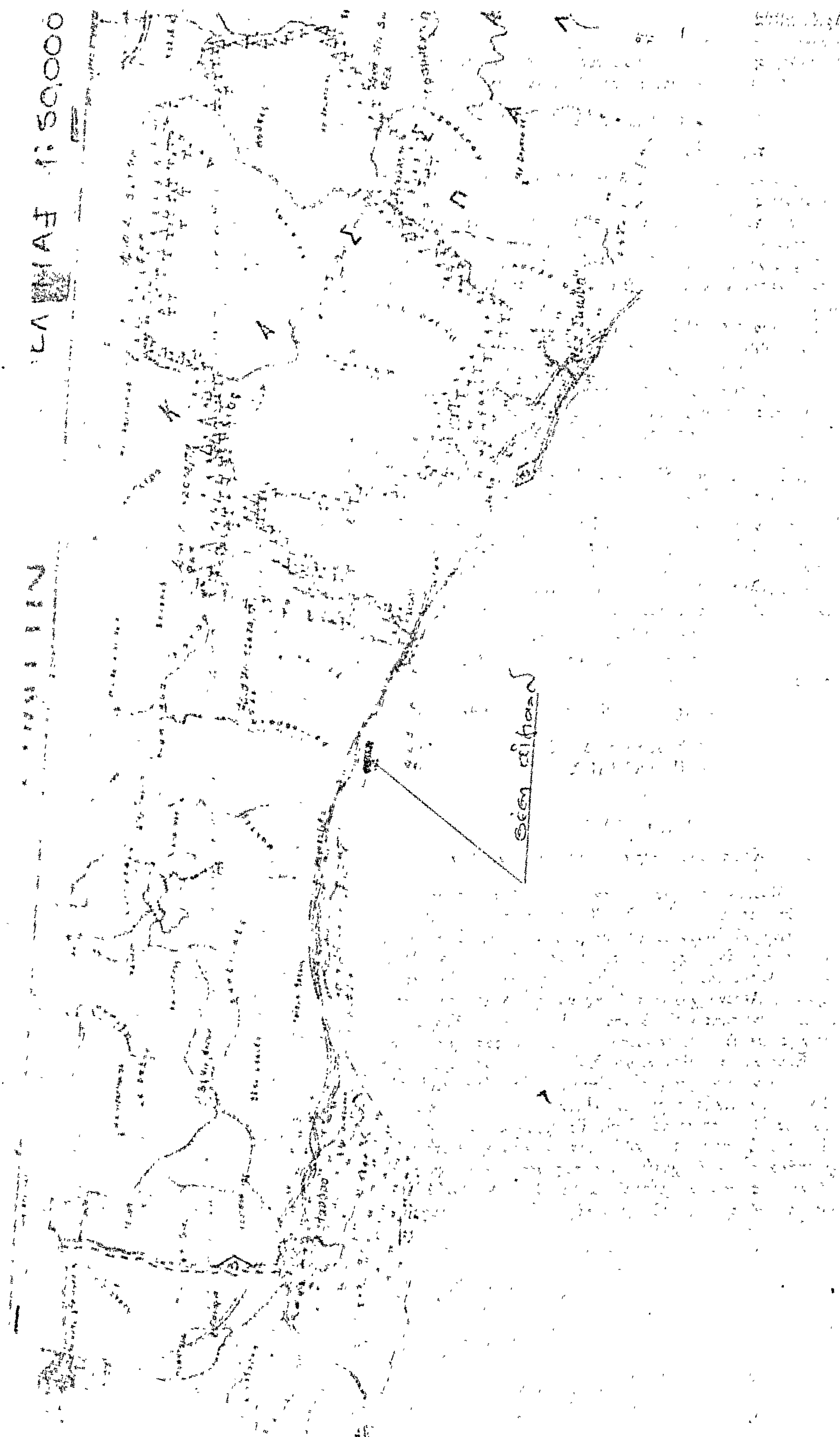
γ) Ἡ ἐξασφάλισις τῶν κορυφῶν ὁριογραμμῆς αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας ἔγινε ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ τόπου σταθερὰ σημεῖα (κτίσματα, περιφράξεις, στύλοι ΔΕΗ, ΟΤΕ, κλπ.) καθὼς καὶ ἀπὸ σταθερὰ ὁρόσημα, μὲ μπετόν, τὰ ὁποῖα τοποθετήθηκαν.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΚΑΠΟΥΛΑΣ

Τὰ Μέλη
Γ. ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ
ΧΡ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΑΠΟΥΤΣΙΚΟ Ν. ΣΚΙΩΝΗΣ
ΝΟΜΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΠΡΟ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΑΦΩΝ ΠΑΝΤΕΛΙΑΔΗ
ΠΡΟΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΝ ΟΡΙΩΝ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΙΑΣ
ΚΛΙΜΑΞ 1:500
Απρίλιος 1976

Ἀριθ. 2922 (5)

Περὶ καθορισμοῦ χειμερίου κύματος εἰς θέσιν «ΚΕΡΑΜΑΡΙΑ» Πευκοχωρίου Κασσάνδρας Χαλκιδικῆς.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

2) Τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας».

3) Τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 263/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Δημοσίων Κτημάτων».

4) Τὴν ἀπὸ 22.3.1979 ἔκθεσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 Α.Ν. 263/1968 προβλεπομένης ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ὁρίων αἰγιαλοῦ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς.

5) Τὸ ἀπὸ Μάρτιο 1979 τοπογραφικὸν καὶ ὑψομετρικὸν διάγραμμα τῆς ὡς ἄνω περιοχῆς νομίμως τεθεωρημένον ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Χαλ/κῆς ἀπὸ 10.3. 1979.

6) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ 187.2/367/26.5.1979 σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἐπικυροῦμεν τὴν ἀπὸ 22.3.1979 ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ τῶν ὁρίων αἰγιαλοῦ, ὡς καὶ τὸ συνοδεῦον τὴν ἔκθεσιν ταύτην τοπογραφικὸν καὶ ὑψομετρικὸν διάγραμμα εἰς θέσιν «ΚΕΡΑΜΑΡΙΑ» Πευκοχωρίου Κασσάνδρας Χαλκιδικῆς καὶ ἀνατίθεμεν τὰς περαιτέρω ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον Πολυγύρου.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 8 Φεβρουαρίου 1980

Ὁ Νομαρχῶν Δ/ντὴς
Γ. ΖΑΧΙΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπιτροπῆς Καθορισμοῦ Ὁρίων Αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας.

Ἐν Ν. Μουδανίοις σήμερον τὴν 22αν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1979 ἡ κατὰ τὸ ἄρθρο 5 Α.Ν. 263/68 ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν: α) Ἰωάννου Γεωργιακάκη, Ἐφορ. ὑπαλλήλου ἐπὶ 6ῳ βαθμῷ, ἀναπληρωτοῦ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου Ν. Μουδανίων, ὡς Προέδρου, β) Γεωργίου Γρηγοράκου Πλωτάρχη, ἀναπληρωτοῦ Λιμενάρχου Θεσ/νίκης καὶ γ) Νικολάου Φίστα, Μηχανικοῦ, ἀναπληρωτοῦ Δ/ντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Χαλκιδικῆς μελῶν, συνελθοῦσαν ἐν τῷ καταστήματι τῆς Οἰκον. Ἐφορίας Ν. Μουδανίων Χαλκιδικῆς ἵνα προβῇ εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς θέσιν «ΚΕΡΑΜΑΡΙΑ» κτηματικῆς περιοχῆς Πευκοχωρίου Χαλκιδικῆς καὶ πρὸ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Νικ. Τριάρχου καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν: 1) Ὅτι ὁ αἰγιαλὸς εἶναι ἡ χερσαία ζώνη ἡ περιστοιχοῦσα τὴν Θάλασσαν ἡ βρεχομένη ἀπὸ τὰς μεγίστας πλὴν συνήθεις ἀναβάσεις τῶν κυμμάτων (ἄρθρ. 1 Α.Ν. 2344/40). 2) Ὅτι ὁ καθορισμὸς τοῦ αἰγιαλοῦ γίνεται ἐπὶ τοπογραφικοῦ καὶ ὑψομετρικοῦ διαγράμματος χαρασσομένης ἐπ' αὐτοῦ ἐρυθρᾶς γραμμῆς, ὅπου δε διαπιστωθεῖ ὅτι οὗτος εἶναι διάφορος τοῦ εἰς τὸ παρελθὸν αἰγιαλοῦ χαράσσεται κυανὴ γραμμὴ εἰς τὴν θέσιν τοῦ αἰγιαλοῦ τοῦ ὑφισταμένου κατὰ τὸ ἔτος 1884, ἐὰν ὑφίστανται κατοχαὶ ἰδιωτῶν καὶ πρότερον δὲ ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦται (ἄρθρ. 2 Α.Ν. 2344/40). 3) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 5 καὶ 7 Α.Ν. 2344/40 διὰ τὴν δημιουργία παραλίας. 4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1052/22.10.1970 γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, καθ' ἣν ὁ αἰγιαλὸς δὲν προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς πολιτείας, ἀλλὰ δημιουργεῖται ὑπὸ τῆς φύσεως, δηλαδὴ ὑπὸ τοῦ μεγίστου χειμερίου κύματος οὗτινος ἡ ἔκτασις ἀποδεικνύεται διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου καὶ μαρτύρων. 5) Τὸ ἀπὸ Μάρτιον 1979 τοπογραφικὸν καὶ ὑψομετρικὸν διάγραμμα τοῦ τοπογράφου Μηχανικοῦ Ἀθαν. Παύλου, θεωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Δ/ντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Χαλκιδικῆς τὴν 10.3.1979, ὅπερ ἠλέγχθη ἐν τῷ πεδίῳ διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀποτυπώσεως. 6) Τὰ ἐκ τῆς ἐπιτοπίου μεταβάσεως ἡμῶν σήμερον προκύψαντα στοιχεῖα ἤτοι: α) ὅτι ἡ θέσις τοῦ αἰγιαλοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἦτο διάφορος, δι' ὃ δέον ὅπως χαραχθεῖ ἐπὶ τοῦ διαγράμματος παλαιὸς αἰγιαλός. β) ὅτι ὡς ἐκ τῆς μορφολογίας τοῦ ἐδάφους ἐνδείκνυται ἡ δημιουργία παραλίας, γ) τὸ ὅριον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ αἰγιαλοῦ ὅστις καθορίζεται ὡς κατωτέρω καὶ κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 1 καὶ 4 διαλαμβανόμενα, 7) Ὅτι εἰς τὴν εἰκονιζομένην ἐν τῷ ἄνω διαγράμματι περιοχὴν πλὴν τμήματος εἰς ὃ ἔχει οριστικοποιηθεῖ ὁ αἰγιαλὸς τὸ πρῶτον διενεργεῖται ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναγέρσεως οἰκοδομῆς εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν Ν. Τριάρχου κατόπιν καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ. 187.2/516/78/Σ 1751/12.8.1978 ἐγγράφου τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ 8) Ὅτι εἰς τὸ Βόρειον τμῆμα τῆς εἰκονιζομένης ἐν τῷ ἄνω διαγράμματι περιοχῆς ὑφίσταται ὁριστικὸς καθορισμὸς τοῦ αἰγιαλοῦ (ΦΕΚ 285/18.9.1976 τ. Δ') κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ (Φ. 10031/105/70/26.5.1970). 9) Ὅτι αἱ κορυφαὶ τῶν ὁριογραμμῶν αἰγιαλοῦ (παλαιοῦ καὶ νέου) καὶ παραλίας ἐξηρτήθησαν ἐκ μονίμων σταθερῶν σημείων. ἀποφασίζει:

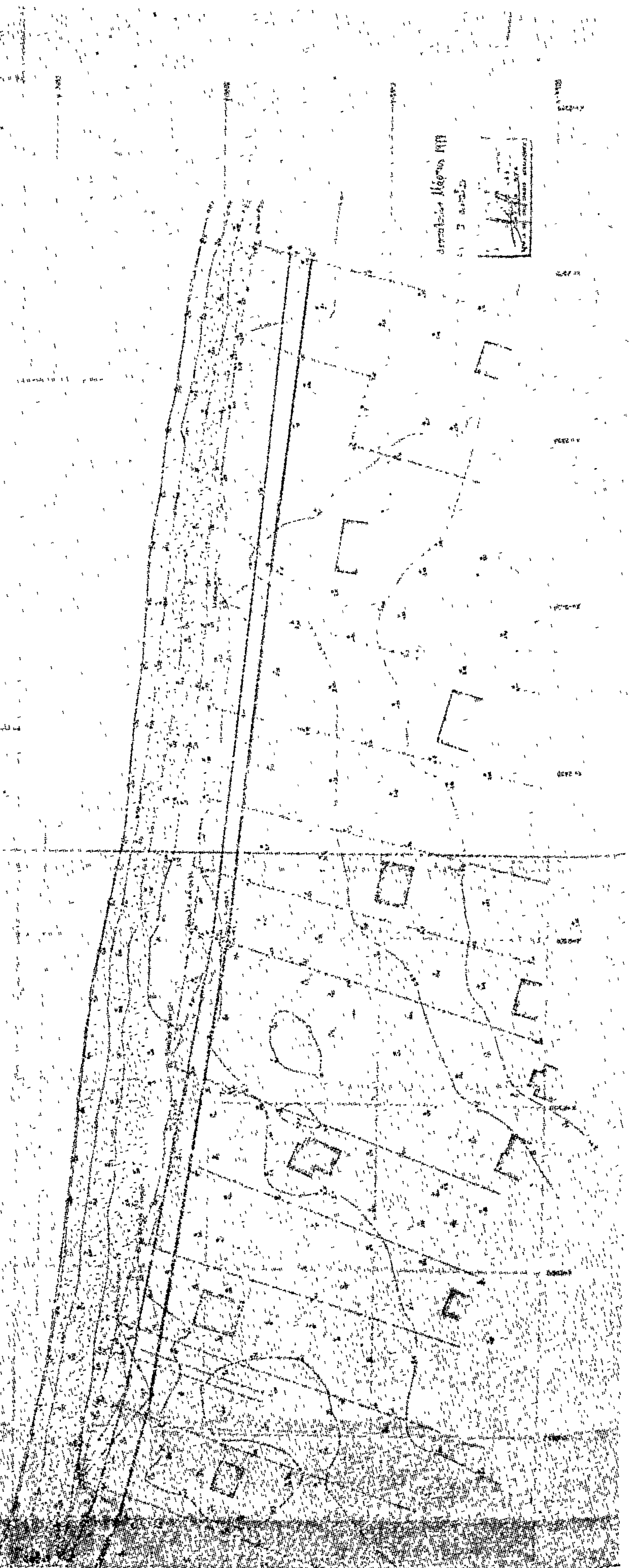
Καθορίζει ἐπὶ τοῦ ἀπὸ Μάρτιο 1979 τοπογραφικοῦ καὶ ὑψομετρικοῦ διαγράμματος τοῦ τοπογρ. Μηχ/κοῦ Ἀθαν. Παύλου, θεωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Δ/ντοῦ Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Χαλκιμων σταθερῶν σημείων, ἀποφασίζει:

1) Διὰ συνεχοῦς ἐρυθρᾶς γραμμῆς καὶ ὑπὸ στοιχεῖα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ αἰγιαλοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Α.Ν. 2344/40, ἤτοι τὸ ἀκρότατον σημεῖον τῆς χερσαίας ζώνης τῆς βρεχομένης ἀπὸ τὰς μεγίστας πλὴν συνήθεις ἀναβάσεις τῶν κυμάτων (κορυφαὶ 6). 2) Διὰ συνεχοῦς κιτρίνης γραμμῆς καὶ ὑπὸ στοιχεῖα 1', 2', 3', 4', 5', 7 καὶ 6' ὁριογραμμὴν τῆς παραλίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 Α.Ν. 2344/40 (κορυφαὶ 7). 3) Διὰ συνεχοῦς κυανῆς γραμμῆς καὶ ὑπὸ στοιχεῖα 1', 2', 3', 4', 5', 7 καὶ 6' τὸ ὅριον τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 Α.Ν. 2344/40 (κορυφαὶ 7).

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΚΑΚΗΣ

Τὰ Μέλη
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ — ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΣΤΑΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΝΟΜΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΠΡΟΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΝ ΟΡΙΩΝ ΑΙΓΙΑΛΟΥ & ΠΑΡΑΛΙΑΣ
Ψ 39° 57'
Μ –0° 03'
Θάλασσα (Τορωναίος
ΓΕΝΙΚΟ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ & ΠΑΡΑΛΙΑΣ
ΚΛΙΜΑΞ 1:20.000
ΚΟΛΠΟΣ ΤΟΡΩΝΑΙΟΣ
Λίμνη

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ